

क्रीणाति रसो वा आपः स रसमेवैतत् क्रीणात्यथ यद्विरण्यं
भवति स शुक्रमेवैतत् क्रीणात्यथ यदुवासी भवति सत्व-
चसमेवैतत् क्रीणात्यथ यदजा भवति स तपसमेवैतत्
क्रीणात्यथ यद्वेनुर्भवति सा शिरमेवैतत् क्रीणात्यथ
यन्मिथुनौ भवतः स मिथुनमेवैतत् क्रीणाति तं वै दग्धि-
रेव क्रीणीयान्नादशभिर्दशायरा वै विराड्वैराजः सोम-
स्तस्माद्दशभिरेव क्रीणीयान्नादशभिः” ।

उपवर्ह पु० उपवर्हते आस्तोर्यते उप+वर्ह-कृतौ कर्मणि
वञ् । (वालिश) १ उपधाने वर्ह-हिंसायास् भावे वञ् ।
२ उपपीडने च ।

उपवर्हण न० उपवर्हणते कर्मणि ल्युट् । १ उपधाने “पुराणा
यवाः पुराण्यसन्दी सोपवर्हणैषान्वादिषा दक्षिणा” यत०
ब्रा० १२, ८, १०, वर्ह हिंसायां भावे ल्युट् । २ उपपीडने च
उपवहु ति० उपगता बहुवो यस्य संख्यात्वे ऽपि पर्युदासात्
न डच् । बहुसंख्यासमीपवर्तिनि ।

उपवाधा स्त्री उप+वाध-अ । संपीडने ।

उपवाहु पु० उपगतो बाहुम् अत्वा० । १ बाहोः समीपवर्ति-
नारुभेदे ततः इदमर्थे बाह्वादि० इज् । औपवाहवि
तत्सम्बन्धनि ति० । सामीप्यादौ अव्ययो० । २ बाह्व-
सामीप्यादौ अव्य० ।

उपव् पु० उपगतः वज्रः प्रा० स० पृषो० । “सोमाभिषवशब्दे
“प्रावाणो वृत्त रत्नव उपव्दैः” ऋ० ७, १०, ४, १७, “उप-
व्दैः अभिषवशब्दैः” भा०

उपव् पु० उप+वज्र-इन् पृषो० । ओतमर्हं वज्रे “न
योरुपव्द्रिश्वाः” ऋ० १, ७४, ७, “उपव्द्रिः अवणाहः”
भा० “मरुतां शृणु आयतामुपव्द्रिः” ऋ० १, १६६, ७,
ततोऽस्यर्थे महप् । उपव्द्रिमत् ओतं योग्यं वज्रयुक्ते
“सशब्दमिदमत्” तैत्ति० “उच्चैर्बाध उपव्द्रिमान् जल-
स्य रूपम्” ऐत० ब्रा० । [सम्यग् भङ्गने २ द्वैधीभावे च ।

उपभङ्ग पु० उप+भञ्ज वञ् कृत्वम् । १ युद्धादितः पलायने
उपभुक्ति ति० उप+भुञ्ज-क्त । कतोपभोगे वस्तुनि

उपभुक्ति स्त्री उप+भुज क्तिन् । उपभोगे

उपभूषण न० उपभिरं भूषणेन अत्वा० स० । घण्टावाजरादौ
“घण्टावाजरकुम्भादिपातोपकरणादिकम् । तद्भूषणान्ते-
दद्याद्व्यस्मात्तदुपभूषणम्” पु० । उपचारवज्रे १२० १२० ८४५म् ।

उपभृत् स्त्री उप+भृ-आधारे क्तिप् । आश्रये यज्ञाङ्गपात-
भेदे लुचि “आश्रयुपभृत्” कात्या० १, २५, उपभृत्संज्ञका
लुक् आश्रयो कर्कः “पाणिभ्यां जुहुं परिगृह्योपभृत्ता

व. नम्” ११०, ६ “सव्यउपभृत्” आश्र० ण्ट० ४, २, १ ।

उपभोग्य पु० उप+भुज-वञ् कृत्वम् । विषयसंज्ञाजन्म
सुखभेदे “स्त्रीणां स्वपतिदायस्तु भोगफलः स्मृतः”
दा० भा० ऋ० । “न जातु कामः कामानामुपभोगेन
शास्यति” मनुः भारतश्च । “आगमेनोपभोगेन नष्टं
भाव्यमतोऽन्यथा” । “इह कर्षोपभोगाय तैः संसरति
सोऽवयः” या० ऋ० । “प्रियोपभोगचिह्नेषु प्रौरोभा-
ग्वभिवाचरत्” स्त्रोपभोगोत्सुकप्रेय लच्छायां रघुः
भोगश्च विषयसंसर्गजन्यसुखभेदः । अधिकं भोगश्च
वञ्चते । ततः अस्यर्थे इनि । उपभोगिन् तद्वति
ति० “ब्राह्मणांश्च इनिष्वन्ति ब्राह्मणस्योपभोगिनः । भा०
व० १६० अ० स्त्रियां ङीप् ॥

उपभोग्य उप+भुज-खत् अनन्तार्थत्वे कृत्वम् । उपभोग-
योग्ये वस्तुनि अस्ते तु न कृत्वम् । उपभोग्यमिष्ये व ।
“अस्मृत सा नागवधूपभोग्यम्” कुमा० । “किञ्चित्काष्ठो-
पभोग्यानि यौवनानि धनानि च” पञ्चत० । “पिबिधान्-
जपानानि पुरुषा येऽनुयाचिनः । ते वै नृपोपभोग्यानि
ब्राह्मणानां ददुश्च ह” भा० आश्र० ८५ अ० ।

उपभोजिन् ति० उप+भुज-णिनि । उपभोगकारके । “निह-
त्ताचारशौचेषु परपाकोपभोजिषु” “उच्छिन्नमलिभिषेष्
भिन्नकांस्त्रोपभोजिषु” सुश्रु० ।

उपम ति० उपमीयते उप+मा-वज्रर्थे क । १ उपमेये । पदं
यद्विष्णोरुपमं निधायि” ऋ० ५, २, २ । “उपमसुपमेयमिव”
भा० । उपमीयते समीपे विद्यते सि-ब्रा० ड । २ अन्तिके
निरु० “यत् केतुमुपमं समत्तु” ऋ० ७, २०, २ । “उपमम-
निकम्” भा० । ३ अन्तिकस्थे ति० । दिवश्चिदन्ता उपमा” ऋ०
१०, ८, १ । “उपमान् समीपस्यान्” भा० “राजामि लघे-
रुपस्य यत्रेः” ऋ० ४, ४२, १ ।

उपमहु पु० “सक्रूरः सुषुते तस्मात् सफलकाङ्गूरिदक्षिणः ।
उपमहुस्तया महुर्मंदरचारिभेजयः” हरिवं० २५ अ०
इत्युक्ते सफलकपुत्रे अक्रूराजं यद्वंशे क्षत्रियभेदे ।

उपमन्त्र न० उप+मन्त्र-खल् । आमन्त्रणे कर्त्तव्यकर-
णाय प्रार्थनापूर्वकप्रवर्तनारूपे व्यापारभेदे । “भासमो-
पसम्भाषणज्ञानयत्नविमत्युपमन्त्रणेषु वदः” पा० । “उप-
मन्त्रणसुपच्छन्दनम्” सि० कौ० । २ उपच्छन्दने ।
(खोसामदी) ततः अस्यर्थे इनि उपमन्त्रिन् ।
(खोसामुद्रिया) उपच्छन्दनकारके नर्मसचिवे । “हसना-
मुपमन्त्रिणः” ऋ० ८, ११२, ४ । उपमन्त्रिणः उपमन्त्र-